

Διαλεκτική ποίηση**ΤΖΥΡΚΩΤΟΥ**

Τζυρκωτού στά Πλατανούθκια
ἦσουν ὀμορφή τζιαῖ κούκλα.

Τζυρκωτού στή Συρκασιάν
ἔλαμπες μέσ' τὰ στενά.

Τζυρκωτού τ' Ἄγι' Ἀντρονίκου
Τζεῖντα στήθη σου μοῦ λείπουν.

Τζυρκωτού τῆς Τζιουμαγιάς
μοῦ γρωστεῖς πολλὰ φιλιὰ.

Τζυρκωτού τοῦ Συρκαλέ
εἶσαι γιασεμὶν καλέ.

Τζυρκωτού ποῦ τὴν Καμάραν
εἶσαι μέλιν με τὸ γάλα.

Τζυρκωτού τοῦ Σαραγιού
μὲν δώσεις φιλὶν ἄλλοῦ.

Τζυρκωτού στὴν Θεοτόκου
πιάνω τὸ φιλὶν με τόκου.

Τζυρκωτού εἰς τὴν Γρουσίδαν
σὰν τὴν γλύκαν σου ἐν εἶδα.

Τζυρκωτού μου εἰς τὴν Βρύσιν
ἄχ! σὲ ὅποιον σὲ φιλήσει.

Τζυρκωτού στοὺς Χ' Πιερῆς
ἔβαλές με φασαρίες.

Τζυρκωτού τζι' πὰ στὴν Τοῦμπαν
θέλω τὰ φιλιὰ σου οὐλλα.

Τζυρκωτού Ἀγιάς Μαρίας
σὰν τὰ κάλλη σου ἐν εἶδα.

Τζυρκωτού μου στὸ Φιλλέριν
τζι' ἄρπαξά σε ποῦ τὸ σιέριν.

Τζυρκωτού μου στὴν Χαλεύκα
θέλω τζιαῖ μέσ' τὰ πεύκα.

Τζυρκωτού μου στὸ Σταυρι
θέλω ἓνα γλυκὸ φιλί.

Τζυρκωτού στὸν Κατσουρκά
κρούζεις μου τὰ σωθικά.

Τζυρκωτού στὸ Πετονάτζιν
δόσμου ἓνα γλυκὸ φιλάκι.

Τζυρκωτού στά Σεριτζιέρκα
δόσμου τζιαῖ τὰ δικυό σου σιέρκα.

Τζυρκωτού πᾶς' τὸν Ἀέραν
μοιάζεις ἄσπρη περιστέρα.

Τζυρκωτού τζεῖ πᾶς τ' Ἀμπέλια
ἐν νὰ με πελλάνεῖς τέλεια.

Τζυρκωτού τζεῖ πᾶς τὸν Κράχτη
μὲς τ' ἀγκάλια μου ἐν ποῦ ν' ἄρτεις.

Τζυρκωτού τ' Ἀναδοκρέμμου
πεθυμῶ σε κατηφέ μου.

Τζυρκωτού πᾶς τὸ Σκαλι
ἔπιασες με στὴν ψηλὴν.

Τζυρκωτού πᾶς τὸν Σελλά
δός μου ἓνα φιλι ξανά.

Τζυρκωτού τῆς Σιελουβάρτας
τζεῖντα στήθη σου ἐν κάστρα.

Τζυρκωτού τῆς Γιαλόπετρας
εἶσαι μιὰ θκιαμαντόπετρα.

Τζυρκωτού Χαρταλδωτού
πῆρες μου πιόν τζιαῖ τὸν νοῦ.

Τζυρκωτού πᾶς τὸ καμίνι
θκιαῖ σου ἓνα κλωνὶ μερσίني.

Τζυρκωτού στὸν Μελισσώνα
εἶσαι γλύκα τοῦ αἰώνα.

Τζυρκωτού στήν Μαζερίν
έν νά σέ φιλώ πρωί.

Τζυρκωτού τζ' πάς τήν Γλιάστραν
φέγγεις ὅπως έν τὰ ἄστρα.

Τζυρκωτού τζει πάς τ' Ἄλώνι
πεθυμῶ σε φουμισμένη.

Τζυρκωτού στήν Κακοσκάλαν.
θέλω τὰ μαλιά σου σκάλαν.

Τζυρκωτού εἰς τὸν Σιρκάνο
μέσ' τ' ἀγκάλια σου έν νά γιάνω.

Τζυρκωτού μου στὸν Πλουμίστην
πιάνω τὰ φιλιὰ σου μούχτιν.

Τζυρκωτού μου στὸν Καρόνα
βάλλω σου τζιαὶ ἀραῶνα.

Τζυρκωτού στὸν Παρτελεμέ
πῶρε τήν ψυσιῆ πού μέν.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΑΣΗΣ

Τζεικά στοὺς Κορομύλους

— 1 —

Τζεικά στοὺς κορομύλους σέ πρωτοφίλις.
Τζιαὶ στὲς γλυτζιές πουρνέλλες πού τότ'
ἐλίμπισσ.

— 2 —

Ἢ μόνα σου καρτέραν πόσσω τζιαὶ φώνα-
ζεν
μὰ γύριζεν ὁ μύλος τζιαὶ σοῦ έν ἄκουες.

— 3 —

Στ' ἀγκάλια μου γυρμένη πουκὰ στήν
πουρνελιάν
έν ἄκουες κανένα ἀγάπη μου γλυτζειά.

— 4 —

Ἐδίας μου ἔναν ὄρκον στ' φῶς σου, στὸ
νερόν
πῶς ένθα μέ ξιχάσεις γρουσὴ μου ὄσπου
ζιῶ.

— 5 —

Γιατὶ τώρα μ' ἀρνήθεις πού ζεῖς στήν
προσφυγιάν
τζι έν ἔρκεσαι ἀντάμα ν' ἀλλάξουμιν φιλιὰ;

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΑΣΗΣ

Τ' ΑΥΚΑ ΤΖΙΑΙ ΤΟ ΚΑΛΑΘΙ

Μέσα σὲ τοῦτον τὸ χωρὸν ἔσι' ὁμορφὴν πλατείαν
 Μὲ δέντρα γύρω μὴν μασιῶν
 Ἄλλα μιάλα, ἄλλα μιτσιά,
 Τζιαί τρία καφενεῖα.

.....

Στὰ δειλινὰ οἱ χωρκανοὶ ἦταν νὰ συναχθοῦσιν
 Νὰ μποῦσιν εἰς τὸν καθενὸν
 Νὰ διατάξουσιν καθὲν
 Νὰ κάτσουν νὰ τὰ ποῦσιν.

.....

Τζιαί ἴμάχουνταν ποτίζεῖ ποδᾶ οὔλλα τοὺς καρᾶλους.
 Ἄλλος τὸ πεῖν ἄλλος τὸ ξεῖν
 Φωνάζαν οὔλλοι τοὺς μαζὶν
 Πικὸν οὔλλα τοὺς δαιμόνους.

.....

Νὰ συμφωνήσουν εἶδασιν ἀδύνατον πὼς ἦταν.
 Χωρίσαν. Ἄλλοι στὸν ποδᾶ
 Ἄλλοι στὸν ἄλλον τοῦ Βορχᾶ
 Τζι' οἱ νοῦσιμοι στὸν τρίτον.

.....

Ἐξιτιμάζαν ἴνους τ' ἄλλου ποῦ μὲς τὰ παραθῶκα.
 —Εἰσαι προδότης. —Εἰς' ἐσοῦ.
 —Βρὲ πουλημένε. —Φτοῦ σου.
 Τζι' ἐκάμνασιν σεῖρωκα.

.....

Οἱ νοῦσιμοι φωνάζαντους: Ἐλάτε στὰ καλά σας.
 Βρὲ φέρτε νοῦν στήν τζιεφαλήν.
 Ἐκονταὶ Τοῦρτζιοὶ τζι' ἐν πολλοὶ
 Ἰνὰ βρῆτε τὸν πελά σας.

.....

Μὰ τοῦτοι ποῦ νὰ βάλλουν φτὶν γιὰ ποῦ νὰ δώσουν σιέριν.
 Τοῦ ἴνους τζιαί τ' ἄλλου κρῶνονταν
 Ἀπῶνονταν, ἀρκῶνονταν,
 Τὸ ἴνους τζιαί τὸ γτοσιέριν.

.....

Ἐνα πωρονόν, πολλὰ πωρονόν, μόλις ὁ ἥλιος φάνην,
 Ἐδώσαν Τοῦρτζιοὶ στὸ χωρὸν
 Λοῦραστ τοὺς θανατικόν,
 Ἐκάμαν τὸ τηάνιν.

.....

Σάν τοὺς πελλοὺς βουροῦσαι περὶμιον τζιαὶ γλυτώσων,
 Πότε, πὸτ' ἐδικλοῦσαι
 Τζιαὶ πίσω τοὺς θωροῦσαι
 Πόθεν ἐν πῶν νὰ κλώσων.

.....

Τὰ καφενεῖα μείναισι γέρημα τζιαὶ κλεισμένα.
 Οὔτε πελάτες εἰσιεν πια
 Οὔτε φωνὲς, οὔτε κινῶν
 Μαυρογερημασμένα.

.....

Τζι' εἶπεν τὸ τρίτον εἰς τὰ δυνό: «Δέτε γιὰ τζιεῖν' τὰ πάθη,
 Τζι' ἀποὺ τὸν νοῦν μας τὸν πελλὸν
 Ἐχάσαμεν κατὰ Θεόν,
 Τ' ἀνὰ τζιαὶ τὸ καλάθιν.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Κυθρεώτης)

“Ὅσο κι ἐνὸς ξερριζωμένου ἡ καρδιά θὰ χτυπᾶ
 στὰ στήθεια, ἡ πάλι κι ὁ ἀγώνας γιὰ τὴ λευτεριά
 καὶ τὴ λύτρωση δὲν πρόκειται νὰ σιγήσει.

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΘΡΕΑ